

[Christmas Møller.]

maal, inden det ærede Medlem stiller Spørgsmaal til andre.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup siger videre, at Forholdet er dette, at vi paa en Række Omraader ved at have lovet Køb af Varer i Udlandet kunde have fremmet den danske Eksport. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, hvornaar der nogen Sinde i Rigsdagens Valutaudvalg, naar dette har haft Tildelingen til Behandling, er stillet Forslag herom. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Himmelstrup: Naar har det ærede Medlem Hr. Krag, naar har det ærede Medlem Hr. Brorsen, naar har Hr. Madsen-Mygdal, naar har det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, naar har Landstingsmand Villemoes overhovedet stillet noget Forslag om dette? Jeg har for ikke lang Tid siden her i Tinget sagt, at vi for vort Vedkommende var villige til at yde Ofre, ogsaa betydelige Ofre, for enhver Fremme af dette Lands Landbrugseksport og øvrige Eksport. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Himmelstrup: Naar har han, og naar har hans Parti paa de Steder, hvor det gjaldt, stillet saadanne Forslag, og hvorledes vilde det ærede Medlem med sit Forslag klare dette: at nægte Landbrugsvarer Indførsel her til Landet?

Ordføreren (Alsing Andersen): Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup mente at kunne slaa fast, at det var ganske logisk, at blot vi var rede til at udvide vor Import her til Landet, saa kunde vi ogsaa derigennem skabe Mulighed for en øget Landbrugseksport. For det første maa jeg dertil have Lov at sige, at en saadan Udtalelse af det ærede Medlem kunde jo let give visse Folk her i Landet Anledning til at mene, at Grunden til, at vi ikke har en større Landbrugseksport, er den, at vi var begyndt med at indskrænke vor Import fra Udlandet. Det er dog vist derfor rimeligt at slaa fast, at Grunden til, at vi har maattet indskrænke vor Import, er den, at vore Hovedmarkeder har indskrænket vor Eksport til de paa-gældende Lande. Det afgørende for det ærede Medlems Argumentation er imidlertid dette, om der overhovedet er nogen Sandsynlighed for, at der ad denne Vej kan skabes en forøget Landbrugseksport. Nu ved vi, at de to paa-gældende Hovedmarkeder,

som vi har for vor Landbrugseksport, netop maalbevidst arbejder paa at gøre sig selv saa vidt muligt selvforsynende med Landbrugsvarer, og jeg spørger derfor det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, om han overhovedet kan give noget som helst Løfte om en øget Landbrugseksport til disse Markeder eller til andre Markeder. Jeg tror, det ærede Medlem bliver nødt til at indrømme, at der overhovedet ingen saadan Sandsynlighed foreligger.

Fibiger: Naar jeg har bedt om Ordet ved denne Løjlighed, er det, fordi der for Tiden blandt Vestkystfiskerne hersker en stærk Uro i Anledning af den Handels-traktat, der er afsluttet med Tyskland, idet man er klar over, at der er foretaget betydelige Indskrænkninger ogsaa med Hensyn til Betalingsforholdene. Jeg tror derfor, det vilde være heldigt, om den højtærede Udenrigsminister eller den højtærede Handelsminister ved denne Løjlighed kunde fremkomme med Oplysninger om, hvordan disse Betalingsforhold ligger, om de ligger saadan, at Fiskerne med nogenlunde Tryghed kan sende deres Varer ned til Tyskland.

Jeg er enig med mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Drachmann, i, at det er beklageligt, at disse Handels-traktater afsluttes, uden at Rigsdagen har nogen som helst Indflydelse paa dem, men kun stilles over for den fuldbyrdede Kendsgerning og saa bare har at tage Stilling til Forslaget enten for eller imod, uden at man overhovedet egentlig ved, hvad det drejer sig om, eller kan faa Indflydelse paa Traktatens Indhold. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, naar der skal afsluttes nye Handelsaftaler videre frem i Tiden — som man jo dog haaber, der skal —, at Rigsdagen saa maa blive orienteret med Hensyn til, hvad der foregaar, saaledes at de forskellige Interesser kan blive varetaget.

Jeg kan godt udtale her, at Fiskerierhvervet for Tiden mener at være blevet meget forfordelt ved den trufne Handelsaftale. Der er jo ingen, der mistænker mig for, at jeg ikke skulde mene, at det gælder om med Hensyn til Landbrugseksporten at sætte ind alt, hvad man kan. Men man maa heller ikke — da det jo ikke drejer sig om saa forfærdelig meget — glemme, at vi ogsaa har et Fiskerierhverv, der sidder